

Casa Avinguda Vilardebó, 44 o Casa Arias

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Avinguda Vilardebó, 44

Coordenades:

Latitud: 41.555767968623
Longitud: 2.2482986748219
UTM Est (X): 437315
UTM Nord (Y): 4600729

Classificació

Número de fitxa: 08135 - 157
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 7409103DG3070N0001ZE
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 19/02/2024 - 12:50

Descripció

Coneguda com Casa Arias és una casa-jardí característica d'aquesta zona, de planta rectangular i una única planta. La coberta és de teules àrabs a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana principal, però en el vèrtex d'aquest amb les façanes s'acaba amb un lleuger aiguavés produït per la divisió del carener en dos. Tota la coberta acaba amb un ràfec de bigues de fusta. L'entrada a la casa és porxada, amb coberta de teula a tres aigües, sostinguda per dues columnes de secció quadrada. A cada costa hi ha una finestra reixada, amb l'ampit inclinat amb rajola de color blau.

La façana de migdia repeteix els mateixos esquemes. Els paraments són llisos i arrebossats. La tanca que delimita l'alineació amb el carrer és un mur d'obra de mitja alçada amb una reixa de ferro forjat. L'accés al pati és una reixa de ferro forjat de dos batents, delimitada per sengles pilars de secció quadrada, coronats per dues fileres de maons posats de pla, amb un fanal al damunt de cada pilar.

Observacions:

Els Vilardebó posseïen moltes més terres a Montmeló. Algunes d'elles havien estat del mas Bonastre, com ara el terreny amb l'antiga casa que va ser adquirida per l'Ajuntament, l'any 1914, per edificar-hi la Casa Consistorial i les escoles.

Història

Les cases de l'Avinguda Vilardebó es comencen a edificar a principis dels anys 20 del segle passat, sobre terrenys propietat de Marcel·lí Vilardebó i la urbanització de la zona serà un llarg procés que finalitzarà els anys 50.

Aquesta avinguda és un dels tres sectors de creixement urbanístic com a conseqüència del progressiu augment de la població, la incipient industrialització i la colònia d'estiuejants que el tria com a segona residència.

A partir d'aquest moment els arquitectes municipals desenvoluparan una planificació amb un cert aire de modernitat que estudiarà el traçat dels nous carrers adaptant-los a les necessitats del poble seguint les tendències urbanístiques del moment que s'havien iniciat a finals del segle XIX amb l'eixample de Cerdà a Barcelona.

La tipologia de les cases es repeteix. Bàsicament són cases aïllades, amb jardí, de planta baixa amb jardí i que eren encarregades a arquitectes del moment com ara Manuel Joaquim Raspall, Manuel Casas Lamolla, Josep Maria Liesa de Sus, Josep Sagarra Solsona, Eduard Maria Balcells, o Domènec Sugrañes.

Però per arribar a la imatge actual, aquesta avinguda ha estat fruit de molts projectes i de la seva execució urbanística. Des de 1924 fins a finals dels 30, es va anar construït, però va arribar un moment que va ser necessari condicionar el carrer com ara fer voreres (1949) o bé obligar als propietaris tancar els seus terrenys i fer voreres perquè el fet de no tenir-ne, donava un aspecte d'abandonament a l'avinguda (1956).

Bibliografia

AA.DD (2021). *Aproximació a la història de Montmeló. Segle XX (1900-1960)*. Montmeló: Centre d'Estudis de Montmeló.

